

Kuhu lähed, vaimupuudega noor?

Reet Kangro,
Võru Järve Kooli direktor

Eesti Eripedagoogide Liit tähistas oktoobri lõpus oma tegevuse 40. aastapäeva suurejoonelise konverentsiga Tartu Ülikooli aulas. Arutelul olnud valdkonnad lähtusid eripedagoogi igapäevastest tegemistest.

Kahel päeval arutati eripedagoogide töö saavutusi, praegust olukorda ja probleeme, mis valmistavad kõige enam muret. Töö sektsioonides võimaldas arutada konkreetsete töövaldkondade sisu. Meie jaoks pakkusid kõige enam huvi autismlane ja toimetulekuõppe sektsioon. Teame, et autistide õpetamine vajab väga heade teadmiste ning kogemustega eripedagoogilist tööd. Heameel oli tõdeda, et uus põhikooli- ja gümnaasiumi seadus võimaldab autistide klassi avada 5 õpilasega, mis muudab töö klassis individuaalsemaks. Samas rõhutati ka, et autistide õpetaja ei suuda väga kaua nii rasket klassi õpetada. Veel kord tuleb tõdeda, et kool peab andma pedagoogile võimaluse vahelduseks.

Mina juhtisin toimetulekuõppe sektsiooni. Ettekanded puudutasid nii sisulist tööd kui ka muret tekitavat probleemi, mis saab õpilasest/noorest pärast kooli. Võrumaa põhjal saab tuua väga hea näite tulemuslikust koostööst kutseõppeasutusega – Võru Järve Koolist lähevad põhiliselt kõik lõpetajad Vana-Antsla Kutsekeskkooli erikutserühma. Piirkonniti on need võimalused Eestis erinevad.

Puudutati ka intellektipuudega (vaimupuudega) noorte tööhõivet,

kõlama jäi siiski vaid kaitstud töö võimaluste vajadus. Puudega noort ei kuulutata ju asjata töövõimetuks. Spetsialistidena peame teadvustama, et avatud tööturul ei saa toimetuleku- ja hooldusõppekaval õppinud noored kahjuks hakkama. Neile tuleb tagada inimväärne elu koos sõpruskonnaga, nii murede kui ka rõõmudega.

Suures saalis auditooriumi ees lühikokkuvõtet esitades tõin esile sektsiooni arutus kõige enam muret tekitanud küsimuse intellektipuudega noore edaspidise käekäigu kohta. Eripedagoogika professor Jaan Kõrgessaar kommenteeris ainuõiget võimalust luua noortele analoogseid külasid nagu Maarja Küla. Igas endast lugupidavas maakonnas elavad meie keskel võrdväärselt ka need, kes suudavad toime tulla vaid abiga, ning kogukonnas elamine on neile ainuõige lahendus.

Kuna detsembri algul tähistati puuetega inimeste päeva, on igati teemakohane mõelda eripedagoogide töö saavutustele ning vastata küsimusele, kuhu läheb intellektipuudega noor. Mis saab temast pärast õpingute lõppu?

Võrumaal võime vaadata lootusrikkalt tulevikku. Meil on loodud Mittetulundusühing Toetuskeskus MeieLa, kus tegutseb grupp aktiviste, kelle soov on arendada tugivõrgustikku eesmärgiga tagada sotsiaalne kaitse intellektipuudega inimesele Võrumaal. Loodan, et see teadmine toob jõulurahu paljude vanemate südamesse.

Rahulikku jõuluaega ja tänane kõiki, kes on meie tegemisi toetanud.